

XXVIII. ÉVFOLYAM, 3. SZÁM

Alapította: Gerots Zoltán

2012. MÁRCIUS

6. GEROTS ZOLTÁN: EZ A TAVASZ IS JÓL KEZDŐDIK

Újra süt a nap, virágba borulnak a fák, virágok, vidulnak a kedélyek – itt az ideje, hogy közreadjam azokat a vidám (??) kifogásokat, amiket évek óta gyűjtöttem arra a kérdésemre, miszerint:

„Huszonöt éve keddenként tarokkozunk. Miért nem jössz???”

1. Elfelejtettem.
2. Holnap borbélyhoz megyek.
3. Zoli! Úgye nem mondod el!
4. Mára vett a feleségem színházjegyet a „Vaginamonológok” c. darabra.
5. Kedd. Az nem tegnap volt??
6. Játszik a Fradi.
7. Megjött a mensesem.
8. Nem jött meg a mensesem.
9. A férjem szerint az ott a Jánoshegyi Kilátó.
10. Nem tudom.

(Próbáltam „röhejségi” – vagy inkább abszurditási sorrendbe rakni a kifogásokat, aki tud jobbat, szóljon, leközljük azt is...☺)

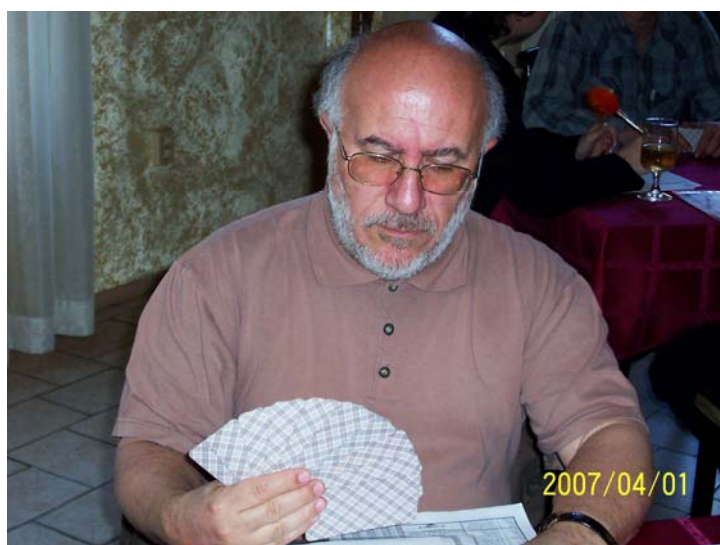
*** **

+1. Bocs, hogy telefonálok, de fél éve „elfelejtettél” tagdíjat fizetni. *Te vagy, Zoli? Rosszul hallak!* Igen, Zoli vagyok, bocs, de fél éve nem fizetsz tagdíjat. *Jaj, bocs, nincsen egy vasam se!* Ok, én is rosszul hallak, honnan beszélsz? *Ja, itt vitorlázom a haverokkal a Bahamákon...*

A csapatbajnokság márciusi eredményei:

- 21. KoHász – Kőbányai Sárkány** 94:93 Budakeszi, március 1.
KH: Kovács Tamás, Hadházy Ágnes.
Kőb.: Ila Edit, Gerots Zoltán m.v.
- 22. Székelyfonó – Szintézis** 94:93 Internet, március 2.
Szfo: V.Szűcs Imola, Stocker Éva.
Szint: Mózer Sándor, Gerots Zoltán.
A hosszabb partner „elleni” Spadille-t vállaltunk, s mielőtt rájöttem volna, hogy nem szokásosan egyszer, hanem kétszer kell átadni az ütést a partnernek, már késő volt... Megérdemelten nyertek a hölgyek.
- 23. Luzitán Sasok – Máltai Sóllyom** 97:91 Bp.Óbuda, március 6.
Luzitán: Sikora István (Spadille), dr.Székely Géza.
Málta: Kardos Péter m.v., Redl Tibor (Spadille).
Az utolsó leosztás döntött: ebben 70-es védő Kasszát buktak a Sóllymok.
- 24. KoHász – Zagyvakeszi** 95:93 Internet, március 7.
KH: Kovács Tamás, Hadházy Ágnes.
Zagyva: Hermann Péter, Vladár Ferenc.
- 25. Szintézis – KoHász** 96:89 Internet, március 7.
Szint: Mózer Sándor, Gerots Zoltán.
KH: Kovács Tamás, Hadházy Ágnes.
Ellenfelünk Gémje, majd a meccsvégi Spadillja sajnos, nem sikerült.
- 26. KoHász – BudaRózsa** 95:90 Budakeszi március 8.
KH: Kovács Tamás, Hadházy Ágnes.
Buda: Gerots Zoltán mv., Karcag Attila.
Igen hosszú idő után ült újra csapatbajnoki asztal mellé Karcag Attila – azt hiszem, nem vallottunk szégyent...☺
- 27. KoHász – BudaRózsa** 96:95 Budakeszi március 8.
KH: Kovács Tamás (Spadille), Hadházy Ágnes.
Buda: Gerots Zoltán mv., Karcag Attila (Manille).
Attila – hosszú szünet utáni – második bajnokiján máris trófeát ért el, grat.!
- 28. Palotai Matadorok – Zagyvakeszi** 95:86 Bp.Óbuda, március 13.
Palota: Sprecher Károly, Kardos László.
Zagyva: Hermann Péter, Vladár Ferenc.
Kasszát, Gémet buktak Zagyvák.

- 29. Luzitán Sasok – Palotai Matadorok** **96:95** Bp.Óbuda, március 13.
 Luzitán: Sikora István, dr.Székely Géza.
 Palota: Sprecher Károly, Kardos László.
- 30. Zagyvakeszi – Luzitán Sasok** **96:95** Bp.Óbuda, március 13.
 Zagyva: Hermann Péter, Vladár Ferenc (Spadille).
 Luzitán: Sikora István, dr.Székely Géza.
Feri 400. (!) Spadilljával eldöntötte a meccset.
- 31. Szintézis – Zagyvakeszi** **97:92** Internet, március 19.
 Szint: Mózer Sándor, Gerots Zoltán.
 Zagyva: V.Szűcs Imola m.v., Vladár Ferenc.
- 32. Palotai Matadorok – Zagyvakeszi** **95:95** Bp.Óbuda, március 20.
 Palota: Sprecher Károly, Kardos László.
 Zagyva: Hermann Péter, Vladár Ferenc (Spadille).
- 33. Palotai Matadorok – Luzitán Sasok** **96:95** Bp.Óbuda, március 20.
 Palota: Sprecher Károly, Kardos László.
 Luzitán: Sikora István, dr.Székely Géza.
- 34. Zagyvakeszi – Playing Kard's** **97:91** Bp.Óbuda, március 20.
 Zagyva: Hermann Péter, Vladár Ferenc (Spadille).
 Play: Farkas Péter m.v., Kardos Péter.
*Hermann Peti egymás után két XXI-fogással örvendeztette meg a csapat szurkolóit.
 (Külön bravúrként kell elkönyvelnünk, hogy a „miért nem ütöd meg a Bandánkat”
 kezdetű partneri beordítások ellenére Péter makacsul ment a Fogás felé, nem tántorította
 el jó királyunk egyre jobban liluló feje és rekedő hangja...☺)
 Szólt is a vastaps a skíz lecsattanása után...!*

102:97 Győr, március 23.

Győr: Kádár György (Manille), dr.Wersényi Fújó György (Quart).

KH: Kovács Tamás (Manille, Manille), Hadházy Ágnes.

[illegible]

Sokáig gondolkodtam, mit emeljek ki ebből a fantasztikus meccsből, netán mit hagyjak ki, mit „ragozzak tovább”, úgy döntöttem, kissé levágva a játszmalapról a bemondási, consolatiós és egyéb táblázatok, bescannelem az egész meccs-menetet.

Mert megérdemli!

4 (!) trófea, köztük Quart;

2 Flush – egyazon leosztásban, egyazon pártól (!!) – szebbnél szebb szlemek, óriási izgalmak (4 trófea a második félidő 4 leosztásában) és ragyogó százalékok mindkét oldalon...

*Csak gratulálhatunk e feledhetetlen
partihoz!*

*(Fújóval kétszer is megtelefonáltuk
másnap reggel az esetet...😊)*

Korántsem melleleg, a FuGi szurkolóknak is jóleshetett ez az eredmény, tavaly ugyanis sehogyan sem akart „összeállni” ez a két bajnokból (Fújóból és Ginóból) összeigazolt páros.

*Nos, most remekül sikerült az
idénynyitányuk, és akkor még nem
tudhattuk, hogy a folytatás is remek
lesz...☺*

98:96 Győr, március 23.

Győr: Kádár György (Szfinx), dr.Wersényi Fújó György.

KH: Kovács Tamás (XXI-fogás), Hadházy Ágnes.

Tovább folytatódott a győri csoda: ezúttal Sfinx és XXI-fogás a puttonyban...☺

37. Győr FuGi – KoHász **99:93** Győr, március 23.
 Győr: Kádár György, dr.Wersényi Fújó György (Manille).
 KH: Kovács Tamás, Hadházy Ágnes.
A két csapat 3 meccses párbaján összesen 7 (!) trófea született, gratulálunk!!

38. Palotai Matadorok – KoHász **95:91** Bp.Óbuda, március 27.
 Palota: Sprecher Károly, Kardos László.
 KH: Kovács Tamás (Spadille), Hadházy Ágnes.

39. KoHász – Palotai Matadorok **94:93** Bp.Óbuda, március 27.
 KH: Kovács Tamás, Hadházy Ágnes.
 Palota: Sprecher Károly, Kardos László.

40. Kőbányai Sárkány – KoHász **97:96** Bp.Óbuda, március 27.
 Kőbánya: Ila Edit, Gerots Zoltán m.v., Vladár Ferenc m.v.
 KH: Kovács Tamás (Spadille), Hadházy Ágnes.

41. KoHász – Kőbányai Sárkány **97:82** Bp.Óbuda, március 27.
 KH: Kovács Tamás, Hadházy Ágnes.
 Kőbánya: Ila Edit, Vladár Ferenc m.v.

A XXVIII. royal tarokk Piatnik Magyar Csapatbajnokság állása 2012. március 27-én, 41 mérkőzés után:

1. KoHász	1512	16	94,5	Kovács Tamás, Hadházy Ágnes
2. Zagyvakeszi	1026	11	93,3	Hermann Péter, Vladár Ferenc
3. Palotai Matadorok	849	9	94,3	Sprecher Károly, Kardos László
4. Máltai Súlyom	832	9	92,4	Farkas Péter, Redl Tibor
5. Szintézis	676	7	96,6	Gerots Zoltán, Mózer Sándor, G.Szabó Attila
6. Luzitán Sasok	671	7	95,9	Sikora István, dr.Székely Géza
7. Playing Kard's	467	5	93,4	Kardos Péter, Rózsavölgyi Attila
8. Kőbányai Sárkány	362	4	90,5	Ila Edit
9. Győr FuGi	299	3	99,7	dr.Wersényi Fújó György, Kádár György
10. Székelyfonó	282	3	94,0	V.Szűcs Imola, Stocker Éva
11. BudaRózsa	185	2	92,5	Karcag Attila
12. Pikoló HP	179	2	89,5	dr.Németh Kálmán, Németh Baba
13. Ottvannak	96	1	96,0	dr.Fehér Arnold
14. Szombathely Belv.	93	1	93,0	Károly Márton, Gyulai Árpád Márton
15. Zeneakadémia	90	1	90,0	Bárd Judit, Jakab Géza
16. Győrlilla	88	1	88,0	Tóth Lilla

Trófealista 2012. március 31.

1. Gerots Zoltán	(Bp.)	2476	Triumf
2. dr.Wersényi Fújó György	(Győr)	1366	Triumf
3. Vladár Ferenc	(Zagyvaszántó)	1074	Triumf
4. Redl Tibor	(Mór)	1052	Triumf
5. dr.Ádám János	(Győr)	813	Triumf
6. Hargitai Zoltán	(Pécel)	764	Triumf
7. Sipos Zoltán	(Székesfehérvár)	676	Triumf
8. Mózer Sándor	(Nyíregyháza)	616	Gloria
9. Kardos László	(Bp.)	547	Triumf
10. Nagy Márta	(Kaposvár)	546	Triumf
11. Csathó Áron	(Bp.)	509	Triumf
12. dr.Wersényi II. György	(Győr)	463	Royal
13. Nagy Gábor	(Hatvan)	450	Gloria
14. Kádár György	(Székesfehérvár)	445	Royal
15. Garami Gábor	(Hatvan)	436	Triumf
16. Kardos Péter	(Bp.)	428	Gloria
17. Podonyi Mihály	(Hatvan)	408	Gloria
18. Oravecz László	(Bp.)	401	Grand
19. Rák Mari	(Bp.)	384	Triumf
20. Sprecher Károly	(Bp.)	347	Royal
21. Szokoly Gábor	(Abda)	316	Court
22. Sámson Géza	(Abda)	314	Grand
23. dr.Székely Géza	(Alsógöd)	263	Gloria
24. Károly Márton	(Szombathely)	263	Gloria
25. Sikora István	(Bp.)	261	Gloria
26. dr.Paál Sándor	(Győr)	248	Court
27. Farkas Péter	(Bp.)	247	Triumf
28. Nagy Gergely	(Bp.)	210	Triumf
29. Varga Péter	(Bp.)	208	Triumf
30. Kovács Tamás	(Székesfehérvár)	173	Hárpia
31. Hermann Péter	(Dunakeszi)	170	Triumf
32. dr.Büki Tamás	(Bp.)	162	Triumf
33. dr.Eőri Gyula	(Győrújbarát)	162	Full
34. Jakab Géza	(Bp.)	147	Triumf
35. Keszei László	(Pápa)	137	Full
36. Szijártó Csaba	(Székesfehérvár)	136	Triumf
37. dr.Füsthy Zsolt	(Solymár)	135	Grand
38. dr.Kóder Eszter	(Székesfehérvár)	127	Triumf
39. Szüle Mária	(Jászkisér)	126	Triumf
40. Szokoly Adrien	(Abda)	125	Stella

41.	Korinek Tamás	(Bp.)	122	Gloria
42.	Buda Mihály	(Hatvan)	122	Grand
43.	dr.Barta Endre	(Gödöllő)	122	Grand
44.	Hadházy Ágnes	(Bp.)	113	Triumf
45.	Berczelly Tibor	(Bp.)	111	Grand
46.	Gyulai Árpád Márton	(Bp.)	106	Court
47.	Janóczki Mihály	(Bp.)	105	Gloria
48.	Gyöngyösi Dávid	(Bp.)	103	Grand
49.	Kardos Krisztina	(Bp.)	97	Grand
50.	Kós Zoltánné	(Hatvan)	88	Grand
51.	Rózsavölgyi Attila	(Székesfehérvár)	87	Spectrum
52.	Paulina András	(Bp.)	82	Grand
53.	Surányi Ágnes	(Bp.)	81	Gloria
54.	G.Szabó Attila	(Bp.)	65	Court
55.	Bata István	(Bp.)	64	Stella
56.	dr.Berey Szilárd	(Bp.)	60	Grand
57.	Mártonffy Tünde	(Budakeszi)	57	Court
58.	Herédi András	(Bp.)	55	Spectrum
59.	Mártonffy István	(Budakeszi)	53	Spectrum
60.	dr.Szegedi Róbert	(Pilisborosjenő)	52	Full
61.	Rézmányi Zsolt	(Bp.)	49	Grand
62.	dr.Fehér Arnold	(Bp.)	45	Full
63.	Dervadelin Gergely	(Bp.)	43	Grand
64.	Kádas Imre	(Székesfehérvár)	42	Gloria
65.	Pándorfalvi Zoltán	(Bp.)	41	Court
66.	Ripp Ágnes	(Bp.)	41	Spectrum
67.	Kiri Gyula	(Kiskunfélegyháza)	39	Court
68.	dr.Rosta Gábor	(Geszt)	38	Hárpia
69.	Gurmai Éva	(Bp.)	37	Spectrum
70.	Lukács Attila	(Bp.)	36	Grand
71.	Stanik Mátyás	(Nagyvárad)	36	Court
72.	Liska Tibor	(Bp.)	35	Betlehem
73.	dr.Gyeskó Antal	(Bp.)	31	Grand
74.	Derzsy Gergely	(Bp.)	31	Full
75.	Busz János	(Pénzesgyőr)	31	Full

Összesen: 188 játékos.

Kardos László (Bp.) a 9. helyre lépett elő – megelőzve a fájóan korán elhunyt Nagy Márta (Kaposvár) sporttársunkat...

Berczelly Tibor (Bp.) első Kentaurját teljesítette.

Gerots Zoltán (Bp.) a 100. Scaláját és a 100. bementtől teljesített XXI-fogását érte el.

7.

KÁROLY MÁRTON: MAYR, WOLFGANG–SEDLACZEK, ROBERT: DIE STRATEGIE DES TAROCKSPIELS

Nem mindennapi tarokk-szakirodalmat tart a kezében az, aki hozzájut az osztrák szerzőpáros újabb könyvéhez a Das Große Tarock-Buch után. E nagyszabású remekmű az Ausztriában jelenleg játszott összes(!) tarokkjáték stratégiáját hivatott leírni, legalábbis a cím alapján mindenképpen kimerítő leírásra számít az olvasó. E hatalmas feladat elvégzésében a könyv szerzői nemhogy nem vallottak szégyent, hanem – mintegy bónuszként – a magyar(!) illusztrált tarokk leírása mellett a paskievics egy archaikus osztrák változatát is szerepeltették.

A könyv külsőre is stílusos, tetszetős zöld színárnyalatú, a leírt tarokkjátékok (pontosabban azok több játékváltozatot magukban foglaló csoportjai) már a címlapon feltüntetésre kerültek. Belelapozva pedig az ábrák és a színes(!) illusztrációk olyan fokú igényességét láthatjuk a saját szemünkkel, ami magyar könyvek esetén a vágyálom kategóriájába tartozik, és azonnal a könyv megvételére és mielőbbi elolvasására csábítják a németül, azaz inkább osztrákul tudó magyar olvasót.

A második szerző, Robert Sedlacek, mivel amellet, hogy Bécs egyik vezető napilapját, a Wiener Zeitungot szerkeszti, korábban nyelvészettel foglalkozott, a tudományos munka kritériumaival is tisztában van, alaposságát onnan hozta. Persze a kutató is ember, a könyvben a szórványosan előforduló elütéseken túl is előfordulnak apróbb pontatlanságok (a Pagátultimó esetén pl. lehetséges, hogy a szerzők kicsit „hazabeszélnek”, ugyanis nem világos a recenzió számára, hogy maga a figura mennyiben osztrák eredetű – esetleg maga a név vagy a Pagátulti mint *bemondás* keletkezhetett Ausztriában; ne feledjük, a francia tarokkban a Pagátulti [Petit au bout] *nem* lehet előre bemondani, hanem csendben rá kell játszani), kirívó következetlenségek vagy nagy hibák azonban nem.

A könyv felépítése a fő fejezeteket tekintve rendkívül logikus, azok részletekbe menő alfejezetekre oszlanak. Az általános bevezető rész gyakorlatilag (4 oldalnyi történeti áttekintés után) a lapok ismertetésével

kezdődik, majd minden(!) alapfogalomnak külön alfejezetet szentelnek a szerzők, kezdve a színre szín adásától a tarokk-kényszeren, a keverésen, az emelésen, a számoláson, a „Hátul az ütő!” aranymondáson át a XXI-fogásig, a három honör összeütéséig – amikor is a Bécsben játszott királyhívásos változatban a pagát üt (Kaiserstich vagy Märchenstich) – és az ultikasszáig. Ez után következnek sorban a négyes, hármas, kettes tarokkok leírásai, a négyes alatt király-, XX- és XIX-hívásos változatokat kell érteni. Természetesen a királyhívásos tarokkal foglalkoznak a legbővebben – 131 oldalon –, hiszen Ausztriában ez a legelterjedtebb tarokkfajta. Ők is beleütköznek abba a problémába, amelyet mi is a saját bőrünkön tapasztaltunk: a társaságoknak megvannak a saját konvencióik, és azok szerint játszanak, így válaszút elé kerül a tarokk-szakíró, hogy elkötelezze-e magát az általa legjobbnak tartott változat mellett (mint a magyar szerzők többsége), vagy, a nehezebb utat választva, megpróbál a fellelhető változatok közül minél többet tekintetbe venni (a tarokk-szakírók közül ehhez Kovács annyiban állt közelebb, hogy a paskievics, az illusztrált és a magas tarokkról egy és ugyanazon könyvben írt, míg az ultisták közül Szőnyei határozottan ezt az irányvonalat képviselte). Ez utóbbi persze szerkesztési problémákat is felvet. Az osztrák szerzőpáros mindazonáltal nem kímélte az energiáit, az egyes játékmozzanatok kapcsán olykor kitértek bizonyos helyi szokásokra is, ez persze az alfejezetek számának drámai növekedését vonta maga után, igen nagy terjedelművé (408 oldal) téve a könyvet.

A 40 lapos osztrák húszashívásos tarokkról a royalisták többsége talán már hallott. Ezt is sokan játsszák, a játékszisztéma egyszerűbb, mint a királyhívás esetén. Talon nincs, csak 20 tarokk van, az ászok és tízesek 1 helyett 0 pontot érnek. E rövid kitérőt azért is indokoltnak tartjuk, mert az osztrák Absolut mondás nem a magyar Duplajáték, hanem inkább a Gerots-féle 60 pontos (az osztrák logikából 59 következne) Kassza megfelelője. Itt elegendő ugyanis az összpontszám $5/8$ részénél több pontot összeszedni, míg a magyar Duplához 71 pont szükséges, ami az összpontszám $3/4$ -ét lépi éppen túl. (Sőt az osztrákok még ennél is tovább mentek, még újabb tarokkváltozatokban a $7/8$ -os szintet is bevezették.)

Apropó, Duplajáték. Az osztrák húhi leírását a (szerzők által méltatott) paskievics egy Burgenlandban és Felső-Ausztriában – sajnos már ritkán – játszott változata követi a könyvben („Zwanzigerrufen mit Talon”). A szerzők Ullmannra (1887) és Bermannra (1894) hivatkoznak, e szerzők egykorúak Parlaghyval (1888) és Szomaházyval (1898). Tudjuk ugyanakkor, hogy

ekkoriban még a magyarok a paskievicset Duplajáték nélkül játszották, ahogy az egri ortodoxok ma is. Az osztrák változatban engedés van ugyan, bár az sem tudatos, míg az invitelés teljesen hiányzik, Szomaházy ugyanakkor már leírja az invites licitálást is („ún. felhívás”), de a Duplajáték teljesen hiányzik nála. Adódik tehát a kérdés az átvétel irányát illetően: ki mit vett át kitől? Az osztrák paskievicsezők legalább csendben mindig játsszák a Duplát, de van olyan társaság, ahol – XIX. századi módon – mindmáig úgy számolnak, mint a királyhívásosban. Invit mindmáig nincs, ahogy a könyvben leírt változatban sem. A XXI-fogás (különböző mértékben) megemelt díjazása ugyanakkor már ekkor is szokásos volt.

Ezt követi már a magyar illusztrált tarokk leírása. Ennek ausztriai elterjesztésében maga Robert Sedlacek vállalt oroszánrészt, ezért is kerülhetett be a könyvbe, míg pl. az időközben teljesen kihalt Stubai-völgyi tarokk nem szerepel benne. A leírás természetesen már nem tér ki az összes magyarországi szabályváltozatra, de ez egy ausztriai tarokkokat bemutató könyvtől nem is várható el, ahogy a magyar nyelvtudás sem az osztrák szerzőktől. Ennek hiányában magyar adatközlőkre támaszkodnak, ami magában hordozza ugyan az adatok torzulásának lehetőségét, de érthető. (A recenzens egyik Tarokk-kódex-példánya ugyanakkor a szerzőnél kötött ki (a másik, már elveszettnek vélt viszont csodával határos módon éppen most került elő), főleg a benne szereplő példajátszmák miatt, de ha már így alakult, megkísérlik-e a többi szöveget is megérteni? Lehetséges...)

Meg kell jegyeznünk még e leírás kapcsán, hogy a XXI-fogás rendkívül nagy, 64/32 pontos díjazással szerepel, ami elűt a magyarországi de facto standard 42/21-től. A Centrum megjátszásával a szerzők részletesen foglalkoznak, külön alfejezetet szentelnek a Királyultinak is. Ausztriai partijaim során tapasztaltam, hogy a Királyultit még a Centrumnál gyengébb lappal, ellenindulásra is elég gyakran bemondják 7 tarokkal, fedezett királlyal, és általában teljesítik is.

Itt kell kitérnem a könyv talán egyetlen komolyabb hiányosságára: a 42 lapos tarokkváltozatok esetén a Pagátulti erősebb lapot és másfajta lejátszást kíván, mint a királyhívásos tarokk esetén. Ennek kifejtése mindkét magyarnak tekinthető tarokkjáték leírásából teljesen hiányzik. Ha a színek hosszúak, akkor játszhatunk úgy, mint az ultiban, hogy a hosszú hajtó színünket hívjuk, amire aztán tarokkok esnek, a magyar húhiban ugyanakkor ennek a lehetőségei behatároltak. A partnernek néhány nagyon ritka kivételtől eltekintve tilos színhez nyúlania, ha mégis, akkor nem a hosszú színét hívja,

hanem a pagátos színét próbálja meg eltalálni. A hajtószínét csak a pagátos hívhatja, leginkább akkor, ha 6 tarokkja van hármassal fejes szín mellett, hogy magát hosszabbítsa, az ellenfelet pedig rövidítse, és ha egyúttal induló is, akkor akár bemondva is sikerrel teljesíthető a Pagátultimó a paskievicsben. (Az illusztrált tarokkban megfontolandó, hogy az Últit inkább a hajtószín királyával próbáljuk meg.) 7 tarokk és dubló szín esetén, ha fejes is, ezzel már jobb néhány kört várni, hogy egy esetleges színegyezés esetén a tarokkban rövid, de színhiányos ellenfél ne jusson ütéshez, mert ez sok esetben a bukással egyenlő. A partner indokolatlan színezése, valamint – nem is az Últinak, hanem – a Pagátuhunak a kíváncsnál gyengébb lappal való bemondása már néhányszor „bevitte az erdőbe” a recenzenst is.

Az Ausztriában ritkábban játszott négyes tarokkváltozatok közül a Csehországban is elterjedt XIX-hívásos kapott még helyet, ennek bonyolult pontozása jó néhány játékost elriaszt ennek kipróbálásától, de aki már ismeri a francia tarokkot, valamivel könnyebb dolga lesz. Itt megtalálható – ha egyszerűbb formában is – a Jókai-tarokknak azon eleme, amit Csibor (A kártya kéznél van, 2001) skartolási indexnek nevez: „Schauen kostet Geld!” Azaz: a felvevő az első három lap megnézése után, dupla vesztes terhe mellett nyitva ledobhatja azokat, majd megnézheti és felveheti a második hármast, de visszatérhet a harmadikra, vagyis az elsőre is, ekkor azonban már négyszeresen fizet, ha veszít. Érdekessége még a XIX-hívásosnak az, hogy az V-ös tarokk is matadornak (Vogerl, azaz madárka) számít, bár neve madárfajnak elég érdekes: ez ugyanis a *szúnyog*, bécsi németül Muck’n (< Mücke).

Az 54 lapos hármassal tarokkváltozatban megtalálható az elnökünk által szintén kipróbált „virtuális” licitálás is: az alapváltozatban csak Hármassal játék van, de 5+1 (42 lapnál 3+1, tartással) licitfokozat, emelkedő játéértékekkel. Ügrő licit nem megengedett, kivéve a Szóló játék esetét. A magasító szlemek ugyanúgy működnek, mint a királyhívásos tarokkban, de csak a pagáttal, a sassal vagy a kakaduval, 42 lapnál csak a pagáttal üthetünk. A 42 lapos változat nem azonos a Jókai-tarokkal: XXI-fogás már van (1 pontért), de hiányzik a Pagátfogás, van viszont Absolut, vagyis Kassza, 54 lapnál Kassza („Mit 40”) és Duplajáték („Mit 50”) is. A 42 lapos változatban a számolás egyesével történik, csak az 54 lapos őrizte meg a királyhívásos (és a Jókai-tarokk) számolási módját. Ez utóbbiban Trisákolás van, kötelező felülütéssel, míg a 42 laposban megengedett a „lazsálás”, azaz Klopickiról beszélünk. Ezek akkor lehetségesek, ha az első játékoson kívül más nem licitál, ekkor az első

felveheti a talont és játszhat, vagy ha nem veszi fel, Trisákolás/Klopicki következik. Összességében tehát adódik a kérdés: lehetséges-e, hogy a Jókai-tarokk a XIX-hívásos és az osztrák ös-hármas tarokk egyfajta szintézise volt?

A játékok közül természetesen nem maradhat ki a kettes tarokk, vagyis a strohmandli sem. Erről már korábban is írtak a szerzők, egyesületünkben pedig természetesen magyarrá tettük ezt a változatot is.

A könyvet egy (igen jó) kártya-szakszótár, a tudományos hivatkozás szabályait mindenben kielégítő bibliográfia és ábradefiníciók zárják. Apró szépséghiba, hogy a köszönetnyilvánításban Jánoska Antal nevét rosszul, felesleges ékezettel írták.

A könyvben, a magyar tarokk-szakirodalomtól eltérően, feltűnő a teljes példajátszmák hiánya, ami magyar szemmel komoly hibának tűnhetne. Ugyanakkor az 54 lapos játékokra általában nem jellemző az, ami az illusztrált tarokkra vagy pláne a royalra: a magyar tarokkokban kevesebb ütés van, a lejátszás jóval „töményebb”, tényleg minden lap számít, a megsokasodott figurák ezt a „töménységet” tovább fokozzák, a licitet és a lejátszást egymástól elválasztani ugyancsak nálunk lehet a legkevésbé. Ennek tükrében nehezen érthető, hogy a szerzők legalább a Magyarországon (is) honos tarokkváltozatok esetén miért nem nyúltak mégis a teljes példajátszmához mint tanító eszközhöz. Mindezért azonban kárpótolnak a játszmarészletekre szorítózkodó, de színes illusztrációkkal ellátott és így más eszközökkel a magyar könyvekben találhatóéhoz hasonlóan szemléletessé tett példák.

A könyv stílusa könnyed, tegeződő, a tudományos alaposság és az olvasóval való közvetlenség remek egyvelege; főleg a királyhívásosról szóló rész rendkívül nagy tudásra és alaposságra vall a szerzőktől.

Összegezve a leírtakat, kijelenthető, hogy az ausztriai tarokkozás fortélyainak megtanulásához mindenkinek ajánlott alapművet tartunk a kezünkben, melynek ott a helye azon a polcon, ahol a fanatikus tarokkozó könyvei Parlaghytól Kovácson át Dummettig és egy bizonyos Gerots nevű tagtársunk (aki persze nem érdemtelenül vezeti Egyesületünket és jogelődeit már majd' három évtizede ☺) „agyszüleményéig” már ott „pihennek”.

TAROKKÉLET Alapítva: 1985. Főszerkesztő: Gerots Zoltán.

Főmunkatárs: Koncz Balázs, Farkas Péter.

A kiadó címe: 1085 Budapest, Horánszky u. 4. ISSN 1588-4872